

19 Ιανουαρίου, 1993

[ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΝΙΚΟΣ ΚΟΥΔΟΥΝΑΡΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,
ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 524/91)

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις Προϊσταμένου — Κρίθηκαν εσφαλμένες — Παρέμεινε ανατιολόγητη η απόφαση της Ε.Δ.Υ. να προάξει το ενδιαφερόμενο μέρος, που είχε τη σύσταση, αντί του αιτητή, που υπερείχε σε αρχαιότητα.

5

Προσβάλλοντας την προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους αντί του ιδίου στη θέση Ανώτερου Λειτουργού Ελέγχου Εναέριας Κυκλοφορίας (Τακτικός Προϋπολογισμός) Τμήμα Πολιτικής Αεροπορίας, ο αιτητής ισχυρίστηκε, ανάμεσα σε άλλα, πως η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε την απόφασή της να επιλέξει το ενδιαφερόμενο μέρος, που είχε τη σύσταση του Διευθυντή, παραγνωρίζοντας την κατά είκοσι μήνες υπεροχή του αιτητή σε αρχαιότητα, παρόλο που σε προηγούμενη συνεδρίασή της χαρακτήρισε τη σύσταση του Διευθυντή προς το ενδιαφερόμενο μέρος ως αποδίδουσα υπέρμετρη βαρύτητα στο προσόν της ειδικής εκπαίδευσης του ενδιαφερόμενου μέρους.

10

15

Το Ανώτατο Δικαστήριο ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

Λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις της Ε.Δ.Υ., ότι το επικαλούμενο σαν πρόσθετο προσόν του ενδιαφερόμενου μέρους δεν μπορεί να έχει ουσιαστική βαρύτητα και το γεγονός ότι σε προηγούμενη περίπτωση δόθηκε η δέουσα βαρύτητα στην αρχαιότητα υποψηφίου, η τελική απόφαση της Επιτροπής καθίσταται ανατιολόγητη. Είναι

20

φανερών ότι όσον αφορά την αξία, οι δύο υποψήφιοι τα τελευταία 5 χρόνια είχαν ακριβώς την ίδια γενική βαθμολογία, δηλαδή “λίαν καλός” και είναι αυτό το γεγονός που έχει μεγαλύτερη βαρύτητα και όχι η επί μέρους αναλυτική βαθμολογία. Είναι έτσι προδήλο ότι οι δύο υποψήφιοι, όσον αφορά αξία ισοδυναμούν. Επίσης είναι περίπου ισοδύναμοι και στον τομέα των προσόντων, γιατί η σύσταση του Διευθυντή για υπεροχή σε προσόντα του ενδιαφερόμενου μέρους είναι εσφαλμένη και κρίθηκε και από την ίδια την Ε.Δ.Υ. ουσιαστικά ως ανατιολόγητη. Κάτω από τις πιο πάνω συνθήκες θα αναμένετο η Ε.Δ.Υ. να ασχοληθεί ιδιαίτερα με το θέμα της αρχαιότητας κατά 20 μήνες του αιτητή και να δικαιολογήσει την παραγνώρισή της. Τούτο απέτυχε να πράξει και κατά συνέπεια η τελική της απόφαση θεωρείται ως μη δεόντως δικαιολογημένη.

15 *Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.*

Αναφερόμενες υποθέσεις:

20 *E.C. Duncan v. Republic (1977) 3 C.L.R. 153,*

Hadjisavvas v. Republic (1982) 3 C.L.R. 76.

Προσφυγή.

25 Προσφυγή κατά της προαγωγής του Ιωάννη Κιτρομηλίδη από 15.3.91 στη μόνιμη θέση Ανώτερου Λειτουργού Ελέγχου Εναέριας Κυκλοφορίας (Τακτικός Προϋπολογισμός) Τμήμα Πολιτικής Αεροπορίας, αντί και/ή στη θέση του αιτητή.

30 *Α.Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.*

Μ. Τσιάππα, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

35 *Cur. adv. vult.*

40 **ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ.:** Ο Αιτητής ζητά την ακύρωση της προαγωγής του Ιωάννη Κιτρομηλίδη από 15.3.91 στη μόνιμη θέση Ανώτερου Λειτουργού Ελέγχου Εναέριας Κυκλοφορίας (Τακτικός Προϋπολογισμός) Τμήμα Πολιτικής Αεροπορίας, αντί και/ή στη θέση του ιδίου.

Ως κυριώτερους λόγους του αιτήματός του αναφέρει την έλλειψη δέουσας έρευνας, τη νομικά πάσχουσα διαδικασία που

προηγήθηκε της προαγωγής, την πλάνη περί τα πράγματα και το Νόμο, την παραγνώριση της αρχαιότητάς του και την έλλειψη αιτιολογίας ή δέουσας αιτιολογίας στην απόφαση.

Επειδή η θέση ήταν θέση προαγωγής, στη συνεδρίαση της Ε.Δ.Υ. ημερ. 14.12.90 παρέστη και ο Διευθυντής του Τμήματος Πολιτικής Αεροπορίας, που σύστησε τρεις υποψηφίους προς επιλογή για προαγωγή, μεταξύ των οποίων και το ενδιαφερόμενο μέρος. Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας αποφάσισε να προαγάγει τρία άτομα στην κενή θέση, μεταξύ των οποίων δε συμπεριλαμβανόταν ούτε ο Αιτητής, ούτε το ενδιαφερόμενο μέρος. Ο ένας από τους υποψηφίους, στους οποίους προσφέρθηκε η προαγωγή, δεν την απεδέχθη και η Επιτροπή σε επόμενη της συνεδρία πρόσφερε την προαγωγή σε ένα άλλο από τους αρχικούς υποψηφίους, ο οποίος επίσης δεν την απεδέχθη. Τελικά η θέση προσφέρθηκε στο ενδιαφερόμενο μέρος, που την απεδέχθη και διορίστηκε στη θέση από 15.3.91.

Ένα από τα επιχειρήματα του Αιτητή είναι ότι κακώς παρεγνωρίσθη η αρχαιότητά του και κακώς θεωρήθηκε από την Επιτροπή ότι το ενδιαφερόμενο μέρος κατείχε περισσότερα προσόντα από τον ίδιο. Όσον αφορά την αρχαιότητα, είναι καθαρόν ότι ο Αιτητής υπερέχει του ενδιαφερόμενου μέρους στην αμέσως προηγούμενη θέση κατά 20 μήνες. Όσον αφορά τα προσόντα, η θέση της Επιτροπής ότι υπερέχει, είναι αυτή που εκφράζεται και στη σύσταση του Διευθυντή για το ενδιαφερόμενο μέρος, δηλαδή η κάποια ειδική εκπαίδευση που είχε το ενδιαφερόμενο μέρος στον τομέα της διδασκαλίας. Είναι όμως φανερό ότι στην πρώτη απόφαση προαγωγής που πήρε η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, έκρινε ότι ο Διευθυντής απέδωσε υπέρμετρη σημασία στο “προσόν” αυτό του ενδιαφερόμενου μέρους, το οποίο, όπως παρατήρησε ήταν “διάρκειας μόνο μερικών ημερών/εβδομάδων, ενώ φαίνεται να παραγνώρισε τη μεγάλη αρχαιότητα του Κυριακίδη και το ότι στις εμπιστευτικές εκθέσεις υπάρχει μόνο οριακή διαφορά υπέρ του συστηθέντος”. Και πάλιν όταν ο υποψήφιος δεν απεδέχθη την προσφορά και η θέση προσφέρθηκε σε άλλο πρόσωπο, η Ε.Δ.Υ. δε δέχθηκε την πιο πάνω σύσταση του Διευθυντή, γιατί ο τελευταίος, όπως παρατήρησε η Ε.Δ.Υ. “δεν απέδωσε τη δέουσα σημασία στην αρχαιότητα του Πάρπα, ο οποίος προηγείται στη σημερινή θέση του Κιτρομηλίδη κατά ένα χρόνο και οκτώ μήνες”.

Παρόλα τα πιο πάνω, υπέβαλε στο Δικαστήριο ο ευπαίδευτος συνήγορος του Αιτητή, όταν η Ε.Δ.Υ. προήγαγε το ενδιαφερόμενο μέρος κατ’ αντίθεση με τις προηγούμενες παρατηρήσεις της, δέχθηκε τη σύσταση του Διευθυντή για το ενδιαφερόμενο μέρος. Όπως

υποστήριξε η συνήγορος των Καθ' ων η Αίτηση, τούτο δε μπορεί να αποτελέσει λόγο ακύρωσης της απόφασης, γιατί όταν στις δύο προηγούμενες φορές δεν εγένετο δεκτή η σύσταση του Διευθυντή, η σύγκριση ήταν μεταξύ άλλων υποψηφίων και του ενδιαφερόμενου μέρους και όχι του Αιτητή και του ενδιαφερόμενου μέρους. Περαιτέρω, η υπαίτιος συνήγορος των Καθ' ων η Αίτηση παρατηρεί ότι για να επιτύχει ο Αιτητής πρέπει να ικανοποιήσει το Δικαστήριο ότι έχει έκδηλη υπεροχή έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους (*E.C. Duncan v. The Republic* (1977) 3 C.L.R. 153, *G. Hadjisavvas v. The Republic* (1982) 3 C.L.R. 76) γεγονός που απέτυχε να αποδείξει.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η πιο πάνω θέση είναι ορθή, αλλά όμως δεν απαντά το επιχείρημα του αναιτιολόγητου της απόφασης, αναφορικά τουλάχιστο με την παραγνώριση της αρχαιότητας του Αιτητή. Λαμβάνοντας υπόψη και τις παρατηρήσεις της ίδιας της Ε.Δ.Υ., ότι το επικαλούμενο σαν πρόσθετο προσόν του ενδιαφερόμενου μέρους δεν μπορεί να έχει ουσιαστική βαρύτητα και το γεγονός ότι σε προηγούμενη περίπτωση δόθηκε η δέουσα βαρύτητα στην αρχαιότητα υποψηφίου καθιστά, κατά τη γνώμη μου, την τελική απόφαση της Επιτροπής αναιτιολόγητη. Είναι φανερόν ότι όσον αφορά αξία, οι δύο υποψήφιοι τα τελευταία 5 χρόνια είχαν ακριβώς την ίδια γενική βαθμολογία, δηλαδή “λίαν καλός” και είναι αυτό το γεγονός που έχει μεγαλύτερη βαρύτητα και όχι η επί μέρους αναλυτική βαθμολογία. Είναι έτσι πρόδηλο ότι οι δύο υποψήφιοι, όσον αφορά αξία ισοδυναμούν. Επίσης είναι περίπου ισοδύναμοι και στον τομέα των προσόντων, γιατί όπως ανέφερα και πιο πάνω η σύσταση του Διευθυντή για υπεροχή σε προσόντα του ενδιαφερόμενου μέρους είναι εσφαλμένη και κρίθηκε και από την ίδια την Ε.Δ.Υ. ουσιαστικά ως αναιτιολόγητη. Κάτω από τις πιο πάνω συνθήκες θα αναμένετο η Ε.Δ.Υ. να ασχοληθεί ιδιαίτερα με το θέμα της αρχαιότητας κατά 20 μήνες του Αιτητή και να δικαιολογήσει την παραγνώρισή της. Τούτο απέτυχε να πράξει και κατά συνέπεια, θεωρώ την τελική της απόφαση ως μη δεόντως δικαιολογημένη. Εν όψει του συμπεράσματός μου, όσον αφορά το θέμα αυτό, δεν κρίνεται αναγκαίο να ασχοληθώ με τους άλλους λόγους που εγείρονται στην προσφυγή, όπως π.χ. την εισήγηση για μη ύπαρξη δέουσας έρευνας όσον αφορά την “πολύ καλή γνώση της Αγγλικής γλώσσας” από το ενδιαφερόμενο μέρος.

Κάτω από το φως των πιο πάνω η προσφυγή επιτυγχάνει και η απόφαση ακυρώνεται με έξοδα υπέρ του Αιτητή.

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα υπέρ του αιτητή.